

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/107/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5625010537
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Tomáš
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5625010537.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Tomáša a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a JUDr. Vladimíra Kuráka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. decembra 2025, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného A. B., proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3PP/4/2025 zo dňa 1.10.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a ,
pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením, sp.zn. 3PP/4/2025 z 1.10.2025 rozhodol tak, že podľa § 415 ods. 1 Tr. por. z dôvodov uvedených § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.X.XXXX v C. D., trvale bytom A. XXXX/XX, E., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ružomberok, o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 3T/23/2024-109 zo dňa 18.4.2024, právoplatným dňa 11.6.2024, v spojení s uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 3T/23/2024-186 zo dňa 28.4.2025, právoplatným dňa 30.4.2025.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že odsúdený A. B. nespĺňa zákonné podmienky pre podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený splnil formálnu podmienku podmienkového prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, keď má vykonanú polovicu trestu odňatia slobody.

Zákon ďalej vyžaduje, aby odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu preukázal polepšenie, a to plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu. Odsúdený sa počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody snaží plniť požiadavky, ktoré sú počas výkonu trestu na neho kladené. Odsúdený síce nemá evidovaný žiaden disciplinárny trest, avšak nemá evidovanú ani žiadnu disciplinárnu odmenu, ktorá by svedčila o prevýchovnom účinku aktuálne vykonávaného trestu. V prospech odsúdeného svedčí jeho pretrvávajúci záujem o pracovné zaradenie a bezproblémový výkon pracovných povinností, čo vyplýva zo záverov hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Ružomberok (dobrovoľné pomocné práce v ústave, upratovanie spoločných priestorov v ústave, zaradenie na pracovisko mimo ústav). Bezproblémový je jeho vzťah k príslušníkom a zamestnancom ZVJS a v kolektíve vo vzťahu k ostatným odsúdeným. Odsúdený plní program zaobchádzania vo všetkých jeho oblastiach. Z uvedených skutočností je možné vyvodit', že odsúdený preukázal len čiastočné splnenie ďalšej požiadavky spočívajúcej v preukázaní polepšenia plnením si svojich povinností a svojím správaním počas doterajšieho výkonu trestu (nezískal žiadnu disciplinárnu odmenu).

Nemožno však konštatovať, že by u odsúdeného bola splnená podmienka, ktorou je naplnenie očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený má trinásť záznamov v odpise registra trestov za rôznorodú trestnú činnosť, najmä majetkovú trestnú činnosť, ďalej trestné činy proti životu

a zdraviu (prečiny ublíženia na zdraví), proti poriadku vo verejných veciach (prečiny marenia výkonu úradného rozhodnutia), proti iným právam a slobodám (prečiny výtržníctva) a všeobecne nebezpečné (prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky), za ktoré mu boli ukladané prevažne nepodmienečné tresty odňatia slobody, pričom v prípade aktuálne vykonávaného trestu, z ktorého žiada podmiennečné prepustenie, súd po uložení podmiennečného trestu odňatia slobody rozhodol o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe a vykonaní trestu. Odsúdený je recidivistom a od páchania trestnej činnosti ho neodrádzajú ani uložené nepodmienečné tresty, či podmiennečný trest odložený na skúšobnú dobu a k jeho náprave v konečnom dôsledku nevedie ani opakovaná šanca, ktorú mu súd v minulosti už dvakrát poskytol v podobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

V rámci hodnotenia vypracovaného na odsúdeného ústavom na výkon trestu odňatia slobody, sa u odsúdeného konštatuje nepriaznivá resocializačná prognóza z hľadiska hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti a vysoké riziko recidívy trestnej činnosti, čo je objektívny a preukázaný fakt. Predpoklad alebo očakávanie, že v budúcnosti povedie riadny život, nemožno u odsúdeného dosiahnuť skúšobnou dobou a uloženými obmedzeniami alebo povinnosťami, či inými opatreniami, pretože nedávajú dostatočnú záruku, že ho vzhľadom na kriminálnu minulosť povedú k vedeniu riadneho života, pretože aj napriek tomu, že sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia už dvakrát v minulosti síce osvedčil (podľa odpisu registra trestov ide o šiesty a desiaty záznam), avšak krátko po skončení tejto skúšobnej doby sa opäť dopustil trestnej činnosti, pre ktorú bol aj právoplatne odsúdený a vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody (naposledy po osvedčení dňa 4.7.2023, spáchal skutok dňa 4.12.2023). Tieto obavy nie sú spôsobilé prekonať ani okolnosti spočívajúce v osobnom živote odsúdeného, ktoré uviedol na verejnom zasadnutí (dohodnuté zamestnanie). Od odsúdeného, ktorý žiada o podmiennečné prepustenie súd očakáva nielen vedenie riadneho života v priebehu skúšobnej doby podmiennečného prepustenia, ale aj po jej skončení tak, aby už viac nedal príčinu na opätovné odsúdenie na nepodmienečný trest. Z odpisu registra trestov však vyplýva, že po poslednom podmiennečnom prepustení a osvedčení sa v roku 2023 má odsúdený ďalšie dva záznamy za úmyselnú trestnú činnosť.

Vzhľadom na uvedené dôvody, bez ohľadu na odporúčanie riaditeľa ústavu na výkon trestu, ktoré má pre rozhodovanie súdu len podporný odporúčací charakter, súd nevyhovел žiadosti odsúdeného A. B. a žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 3T/23/2024-109 zo dňa 18.4.2024, právoplatným dňa 11.6.2024, v spojení s uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 3T/23/2024-186 zo dňa 28.4.2025, právoplatným dňa 30.4.2025, vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený A. B. písomným podaním zo dňa 3.10.2025, odovzdaným na odoslanie ÚVTOS Ružomberok dňa 3.10.2025 a doručený Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 7.10.2025, v ktorom uviedol nasledovné:

Súd sa nezaoberal s hodnotením a jeho osobu spájal so skúsenosťou sudkyne z minulosti pri PP, čo nemá absolútne žiadnu prioritu pri jeho PP. Súd sa zaoberal minulosťou a nie hodnotením ÚVTOS a už na začiatku riešil jeho budúcnosť po výkone trestu, čo mu pripadá, že už na začiatku vyveštil jeho osobu. Súd sa nezaoberal alternatívnym trestom v prípade PP z ÚVTOS, aby bola čo najmenej ohrozená rodina súd nemá vedomosť o nálezoch Ústavného súdu Slovenskej republiky ako aj medzinárodných dohovoroch o ľudských právach v prípade PP. Vie, že na podmiennečné prepustenie v právnom poriadku Slovenskej republiky neexistuje právny nárok a vie, že v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. musí kumulatívne splniť 3 podmienky:

1. odpykať predpokladanú časť trestu,
2. preukázať v rámci výkonu trestu polepšenie a
3. predpoklad, že v budúcnosti povedie riadny život.

K prvej podmienke dodáva, že tá je dokázaná tým, že verejné zasadnutie prebehlo a potrebnú časť trestu si odpykal. K druhej podmienke uvádza, že o tom, či sa počas výkonu trestu polepšil - objektívne svedčí hodnotenie ÚVTOS, ktoré si súd vyžiadal a vykonal ho ako dôkaz. K tretej podmienke, teda k očakávaniu, že na slobode povedie riadny život - áno povedie, je o tom vnútorne presvedčený, pretože najviac trpí jeho rodina. Všimol si, respektíve prečítal si veľa zamietnutí PP, kde súd vyslovuje jedno spoločné „nemožno od odsúdeného očakáva, že v budúcnosti povedie riadny život“. Toto je formulácia súdov, ako ľahko možno zmarit prácu samého seba na sebe. Okrem nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 36/2022 a sp. zn. I. ÚS 509/2022, ho zaujali 2 nálezy Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 1945/20, ktorý priamo odkazuje na svoje predošlé senátne rozhodnutie a tu nález

sp. zn. II. US 482/2018 v skratke : neexistuje právny nárok na podmienené prepustenie - oba nálezy vyslovili, že všeobecné súdy porušili práva sťažovateľa tam označené. Dáva do pozornosti, že prvý nález má 31 bodov a druhý 56. Prekvapuje ho však, že napriek poznaniu týchto náleзов, že súdy stále, ako hlavný dôvod uvádzajú minulosť žiadateľa. To je jasne definované v náleze Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 482/2018, kde sa uvádza : mimoriadnosť inštitútu podmieneného prepustenia neznamena, že súd nemá odsúdeného pripustiť a zamietnuť žiadosť, ak sú splnené zákonné kritéria. Podmienka vedenia riadneho života je veľmi kvalitne definovaná v označenom náleze v bode 37. – „pod týmto pojmom je dnes nutné chápať minimálny rámec vedenia riadneho života, ktorý spoločnosť vyžaduje od všetkých občanov.“ Nevyžaduje sa stopercentná istota, že odsúdený nespácha trestný čin. Resocializácia sa preto nekončí prepustením na slobodu, ale súd má možnosť vplývať na odsúdenom primeranými obmedzeniami v zmysle zákona. (Nález ÚS SR sp. zn. I. 36/2022, sp. zn. I. ÚS 509/2022). Na záver dodáva, že krajský súd ako nadriadený súd sa bude zaoberať ústavnými nálezmi a nebude dehonestovať Ústavný súd a jeho sťažnosť vyhodnotí spravodlivo. Ak teda ani krajský súd nerešpektuje nálezy Ústavného súdu, tak potom nemôžeme hovoriť o právnom štáte, v ktorom odsúdený vykonáva trest.

Prokurátor sa k sťažnosti odsúdeného vyjadril písomným podaním zo dňa 12.11.2025, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 13.11.2025, v ktorom uviedol nasledovné:

V označenej veci Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením, č. k. 3Pp/4/2025-102 z 1.10.2025 podľa § 415 ods. 1 Tr. por. za použitia § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 3T/23/2024-109 z 18.4.2024, právoplatným 11.6.2024, v spojení s uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 3T/23/2024-186 z 28.4.2025, právoplatným 30.4.2025. Uvedené uznesenie Okresného súdu Ružomberok považuje za zákonné a náležité odôvodnené, z ktorých dôvodov sťažnosť, ktorú si voči nemu podal ods. A. B. navrhuje zamietnuť ako nedôvodnú.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na chyby, ktoré sťažnosťou vytykané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného A. B. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak nie je dôvodná.

Krajský súd primárne uvádza, že okresný súd v súdnej veci postupoval dôsledne, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Povinnosť vyplývajúca z citovaného ustanovenia, teda povinnosť zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí aj pre rozhodovanie o ktorejkoľvek otázke, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Náležite teda musí byť zistené aj to, či odsúdený spĺňa zákonné podmienky pre vyhovieň jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Z takýchto zistení je potrebné vychádzať pri rozhodovaní. Okresný súd dokazovaním na verejnom zasadnutí vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že odsúdený A. B. nespĺňa zákonné podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a správne žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Možno konštatovať, že okresný súd postupoval pri vydaní napadnutého uznesenia v súlade so zákonom, súčasne v odôvodnení uznesenia, na strane 2 až 5, podrobne a jasne vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona umožňujúcich podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd sa preto stotožňuje v týchto smeroch s presvedčivým a správne odôvodneným uznesením okresného súdu a v podrobnostiach naň odkazuje.

Krajský súd z obsahu spisu zistil, že odsúdený si aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 3T/23/2024-109 zo dňa 18.4.2024, právoplatným dňa 11.6.2024 (pôvodne ako podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a iné) v spojení s uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 3T/23/2024-186 zo dňa 28.4.2025, právoplatným dňa 30.4.2025 (o neosvedčení sa menovaného pri podmienenom odsúdení a nariadení výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon

trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia), za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Odsúdený tento trest odňatia slobody vykonáva od 17.9.2025 a má ho vykonávať do 17.3.2026. Krajský súd v ďalšom konštatuje, že odsúdený A. B. bol vyššie uvedeným trestným rozkazom odsúdený za prečin, pričom potrebná doba na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. (vykonaná polovica trestu/trestov) je u odsúdeného splnená po zohľadnení doby výkonu kontinuálne vykonávaného predchádzajúceho trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresným súdom Liptovský Mikuláš, sp.zn. 8T/3/2025 zo dňa 20.1.2025, právoplatným 8.2.2025, za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., taktiež vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonával od 17.3.2025 do 17.9.2025. Krajský súd, nad rámec skutočností uvádzaných okresným súdom v sťažnosťou napadnutom uznesení, považuje za potrebné dať do pozornosti, že v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák., súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, teda na podmiennečné prepustenie nie je právny nárok. Odsúdeného je však možné podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody iba vtedy, pokiaľ sú pre takéto rozhodnutie splnené všetky zákonné podmienky. Odsúdený musí mať vykonanú príslušnú zákonom požadovanú časť trestu odňatia slobody, súčasne odsúdený musí vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázať polepšenie a zároveň môže sa od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Všetky tieto zákonom určené podmienky musia byť splnené súčasne.

Krajský súd po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisového materiálu zhodne s okresným súdom dospel k záveru, že odsúdený má vykonanú príslušnú zákonom požadovanú časť trestu odňatia slobody. Aj napriek splneniu tejto, vôbec základnej podmienky pre vyhoviecie žiadosti odsúdeného, rovnako krajský súd konštatuje, že odsúdeného nie je možné podmiennečne prepustiť, nakoľko odsúdený nemá splnené všetky tri kumulatívne podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd ale na rozdiel od okresného súdu konštatuje, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal požadované polepšenie, a to do tej miery, že si plní všetky povinnosti, ktoré sú na neho ako na odsúdeného kladené ústavom, v ktorom trest odňatia slobody vykonáva. Krajský súd tu v plnom rozsahu odkazuje na hodnotenie ÚVTOS Ružomberok, ktoré okresný súd v uznesení na strane 2 sťažnosťou napadnutého uznesenia podrobne špecifikuje. Tu krajský súd zvyrazňuje tieto skutočnosti z uznesenia okresného súdu – „z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Ružomberok vyplýva, že odsúdený sám nastúpil výkon trestu odňatia slobody do ÚVV a ÚVTOS Žilina dňa 17.3.2025. V ústave bolo jeho správanie, vystupovanie a plnenie si povinností na požadovanej úrovni. Po vykonaní úkonov súvisiacich s nástupom výkonu trestu bol dňa 8.4.2025 premiestnený do ÚVTOS Ružomberok, kde po absolvovaní nástupného oddielu bol zaradený do diferenciačnej skupiny B v rámci ústavu so stredným stupňom stráženia. Adaptácia prebehla plynulo, bez negatívnych prejavov. Má skúsenosti s výkonom trestu odňatia slobody. Ústavný poriadok dodržiava. K príslušníkom a zamestnancom sa správa slušne. Vo vzťahu k iným odsúdeným neboli zaznamenané konflikty. Zachováva poriadok vo veciach, k zvereným ústavným veciam sa správa šetrne. Doposiaľ nebol disciplinárne odmenený, ani potrestaný. Voľný čas trávi počúvaním rozhlasového vysielania, sledovaním televízneho vysielania, čítaním literatúry, hraním spoločenských hier. Bol členom fitnes krúžku. Má záujem o spoločenské aktivity organizované na oddiele. Od začiatku prejavuje záujem o pracovné zaradenie, dobrovoľne sa zúčastňoval pomocných prác pre ústav. Od 23.7.2025 pracuje na pracovisku mimo ústavu, kde sa nedopustil nedovolennej činnosti, zádavateľ prác je s ním spokojný. Vonkajšie vzťahy udržiava všetkými dostupnými formami s príbuznými. Má snahu plniť požiadavky, ktoré sú na neho počas výkonu trestu kladené. Program zaobchádzania plní vo všetkých oblastiach.“ Krajský súd konštatuje, že z takto zisteného hodnotenia odsúdeného ÚVTOS Ružomberok nie je jediné negatívne konštatovanie, ktoré by malo preukazovať, že odsúdený nevykazuje znaky polepšenia. Povedané aj inak, z takto zistených skutočností nie je možné konštatovať, že by v rámci výkonu trestu odňatia slobody nepreukazoval polepšenie. Krajský súd vníma to, že odsúdený nebol disciplinárne odmenený, ale nebol ani disciplinárne potrestaný. Správa sa tak, ako sa to od neho v ústave vyžaduje, t.j. plní si svoje základné povinnosti. Miera polepšenia je isto diskutabilná v tom, že odsúdený sa takto pozitívne správa v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, kde je na neho celkom isto pôsobené kvalifikovane vhodnými penitenciárnymi prostriedkami, lebo počas výkonu trestu u neho neboli zaznamenané žiadne negatívne poznatky. Krajský súd sa nestotožňuje s argumentáciou okresného súdu, že len tým, že odsúdený nebol počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody disciplinárne odmenený, aj keď inak plní všetky povinnosti, ktoré sú na neho ústavom kladené a plní program zaobchádzania vo všetkých jeho oblastiach, nejde u neho o stav polepšenia. Znakom polepšenia odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody nie je len stav, keď získa disciplinárne odmeny, ale aj stav, keď ich nezíska, ale nie

je ani disciplinárne potrestaný, teda keď inak plní všetky svojej povinnosti a s jeho správaním, prácou a trávením voľného času, ústav vyslovuje spokojnosť. U osoby, ktorá porušovala právne normy je polepšením to, že ich aktuálne (v ústave) neporušuje. V tomto smere je krajský súd na rozdiel od okresného súdu toho názoru, že odsúdený má splnenú aj druhú podmienku, ktorá sa vyžaduje v zmysle § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák., t.j. polepšenie vo výkone trestu odňatia slobody.

Krajský súd zhodne ako okresný súd ale konštatuje, že u odsúdeného A. B. nie je splnená tretia kumulatívna podmienka na kladné rozhodnutie o jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a to – že sa môže od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Okresný súd na strane 4 a 5 sťažnosťou napadnutého uznesenia poukazuje v zásade správne na konkrétne skutočnosti, ktoré ho k takému záveru viedli, s ktorými závermi a argumentáciou sa krajský súd stotožňuje. Pokiaľ odsúdený v sťažnosti poukazuje na to, že vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie v takej miere, že sa tým dosiahol stav sledovaný dosiahnutím účelu trestu (teda aby ani v budúcnosti nepokračoval v trestnej činnosti), krajský súd sa s takýmto subjektívnym postojom odsúdeného nestotožňuje, a to z týchto dôvodov.

Odsúdený má v odpise z registra trestov 13 záznamov pre rôznorodú trestnú činnosť a v evidencii priestupkov 10 záznamov rôzneho charakteru, za ktoré bol súdom potrestaný a priestupkovým orgánom sankcionovaný. Krajský súd tu zvyrazňuje najmä to, že odsúdený bol v minulosti odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody pre rovnakú trestnú činnosť, pre ktorú si t.č. vykonáva trest odňatia slobody, z ktorého výkonu žiada súd o podmiennečné prepustenie, a to prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. (a aj iné). Ide o odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/39/2019 zo dňa 5.6.2019, právoplatným 3.7.2019, ktorým mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5Pp/10/2021 zo dňa 14.5.2021, právoplatným detto, so skúšobnou dobou s probačným dohľadom v trvaní 2 roky, obmedzením zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie, pri ktorom podmiennečnom prepustení sa osvedčil dňa 4.7.2023. Odsúdený A. B. sa už o krátku dobu na to, t.j. dňa 4.12.2023 dopustil ďalšej trestnej činnosti (na úseku dopravy), a to prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa

§ 289 ods. 1 Tr. por., za ktorý bol trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/23/2024 zo dňa 18.4.2024, právoplatným 11.6.2024, odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a trest zákazu činnosti, t.j. zákaz viesť akékoľvek motorové vozidlá na 20 mesiacov. Odsúdený aj napriek tomu, že mu bola poskytnutá šanca na preukázanie schopnosti viesť riadny život aj bez potreby pôsobenia nepodmienečnej formy trestu odňatia slobody už dňa 15.1.2025 v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za ktorý bol uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 8T/3/2025 zo dňa 20.1.2025, právoplatným 8.2.2025, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti, t.j. zákaz viesť akékoľvek motorové vozidlá na 2 roky. Následkom uvedeného odsúdenia v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením, sp.zn. 3T/23/2024 zo dňa 28.4.2025 rozhodol, že odsúdený A. B. sa v skúšobnej dobe neosvedčil a nariadil mu trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Ide o trest odňatia slobody, z ktorého výkonu odsúdený t.č. žiada o podmiennečné prepustenie. Krajský súd konštatuje, že v prípade odsúdeného A. B. ide o recidivistu, pričom pri treste odňatia slobody, z ktorého výkonu odsúdený t.č. žiada o podmiennečné prepustenie, sa dopustil opakovane, a to pomerne po krátkej dobe po vyslovení súdu, že sa osvedčil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. U odsúdeného teda nebol naplnený účel takto skráteného trestu (t.j. po jeho podmiennečnom prepustení a osvedčení sa), nakoľko odsúdený v rovnakej trestnej činnosti pokračuje aj naďalej. Krajský súd v ďalšom dáva do pozornosti nasledovné skutočnosti. Z hodnotenia ÚVTOS Ružomberok krajský súd poukazuje na časť hodnotenia ústavu týkajúcu sa špecifikovania styku odsúdeného s primárnou rodinou, kde ústav uvádza toto - „kontakt udržiava s matkou a bratom E. telefonicky a sporadicky formou korešpondencie, návštevy nevyužíva. Najbližší vzťah má s matkou, vzťahy so súrodencami hodnotí ako dobré, avšak nie veľmi intenzívne“. Odsúdený sa na verejnom zasadnutí k svojim pomerom vyjadril stroho slovami „trvám na podanom návrhu. Podával som si ho preto, že by som chcel súd požiadať ešte o šancu a byť podmiennečne prepustený. Hanbím sa za svoju minulosť, neviem, čo mám k tomu povedať“. Odsúdený v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí uviedol, že ...prosím o poslednú šancu.

Ak mi ju súd dá, naozaj nesklamem. Mám už dohodnuté zamestnanie. S majetkovou trestnou činnosťou som si už dal pokoj, už ju páchať nebudem. Naposledy, keď mi súd dal šancu, nesklamal som a osvedčil som sa. Jediný problém bol u mňa potom vodičák. V podanej sťažnosti odsúdený argumentuje tým, že k očakávaniu, že na slobode povedie riadny život dodáva, že áno, povedie, je o tom vnútorne presvedčený, pretože najviac trpí jeho rodina. Krajský súd sa nestotožňuje so všeobecnou sťažnostnou námietkou odsúdeného, že okresný súd sa v tomto smere zamerlal len na jeho kriminálnu minulosť a nedostatočne zohľadnil všetky skutočnosti v jeho prospech, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a na ktoré je súd povinný prihliadať pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie (rodinné zázemie, pozitívne hodnotenie jeho osoby z výkonu trestu odňatia slobody, uvedenie si nesprávnej spôsoby života, ktorý odsúdený v minulosti viedol a snaha preukázať nápravu, viac nepáchať trestnú činnosť a viesť riadny život). Berúc do úvahy odôvodnenie napadnutého uznesenia, krajský súd zastáva názor, že okresný súd v rámci rozhodovania o žiadosti odsúdeného zobral do úvahy a starostlivo zvažil všetky skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania (tak tie, ktoré vyznievajú v prospech odsúdeného, ako aj v jeho neprospech), pričom krajský súd aj v kontexte sťažnostnej argumentácie odsúdeného, totožne s okresným súdom uzatvára, že osoba odsúdeného nedáva ani krajskému súdu dostatočnú a reálnu záruku, že v prípade podmieneného prepustenia na slobodu možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a to osobitne z dlhodobšieho hľadiska a to vzhľadom na viaceré konkrétne zistenia, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania (zohľadniac nielen kriminálnu minulosť odsúdeného, ale aj podmienky na ďalší spôsob vedenia života odsúdeným na slobode v prípade jeho podmieneného prepustenia). Krajský súd tu navyše dodáva, že u odsúdeného nie sú vytvorené také podmienky, ktoré by v prípade pozitívneho rozhodnutia o jeho žiadosti mali na jeho ďalšie správanie a vedenie riadneho života pozitívny vplyv. Odsúdený v priebehu konania vôbec nešpecifikoval v akom prostredí by na slobode žil, kde konkrétne by pracoval a ako by si plnil svojej povinnosti vyplývajúce mu z požiadavky viesť riadny život. V podanom hodnotení ústavu nie je zrejmé, že by odsúdený mal intenzívne rodinné zázemie, o čom svedčí aj to, že žiadne návštevy členov jeho rodiny vo výkone trestu nie sú u odsúdeného zaznamenané, kontakt udržiava s matkou a bratom telefonicky a sporadicky korešpondenciu, sám vzťahy so súrodencami hodnotí ako nie veľmi intenzívne. Povinnosťou súdu pri tejto tretej kumulatívnej podmienky je posúdenie najmä práve týchto okolností, teda nielen kriminálnej minulosti odsúdeného s hodnotením dopadu na jeho prípadné správanie v budúcnosti (sklony k recidíve), ale aj to, aké podmienky má v prípade predčasného návratu z výkonu trestu odňatia slobody v prostredí, do ktorého sa má vrátiť reálne vytvorené. Pri tomto hodnotení je nutné vychádzať nielen z tvrdenia odsúdeného, ale aj z hodnotenia ústavu a ďalších dôkazov napr. predloženie dôkazov preukazujúcich možnosti bývania, zamestnania, sociálneho zázemia. Iba po takomto dôslednom vyhodnotení dôkazov môže súd posúdiť osobu odsúdeného z hľadiska rizík a záruk, že v budúcnosti povedie riadny život a nebude (ako v tomto poslednom prípade u odsúdeného) po krátkom čase opäť v pozícii páchania ďalšej trestnej činnosti. Resocializačná prognóza je ústavom podľa nástroja hodnotenia rizík recidívy trestnej činnosti CRA u odsúdeného navyše hodnotená ako nepriaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je u odsúdeného ústavom vyhodnotené ako vysoké. Krajský súd konštatuje, že predmetná časť hodnotenia odsúdeného ústavom (t.j. resocializačná prognóza a riziko recidívy) korešponduje s doterajším spôsobom života odsúdeného, kedy aj krajský súd vníma, že odsúdený sa opakovane, po krátkej dobe vrátil do výkonu trestu odňatia slobody práve pre rovnaký druh spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú bol súdom odsúdený, ale najmä s prihliadnutím na také rodinné, pracovné (u odsúdeného napr. nie sú z obdobia jeho pôsobenia na slobode ani dokumentované pracovné aktivity dlhodobšieho a stálejšieho charakteru) a spoločenské pomery odsúdeného, ktoré v takto ním prezentovanej, resp. súdom zistenej kvalite nedávajú dostatočnú záruku dosiahnutia účelu trestu u odsúdeného aj pri vykonaní tejto jeho časti. Krajský súd poukazuje aj na to, že ani takto odsúdeným (minimálne) deklarované zázemie mu pred nástupom do výkonu trestu nebolo takým zázemím, aby v trestnej činnosti nepokračoval. To, že odsúdený dosahuje počas výkonu trestu polepšenie už len v tom, že nepokračuje v porušovaní právnych noriem a plní si svoje povinnosti odsúdeného v ústave, nie je výsledkom takého jeho uvedomenie, ktoré by bolo dosahované prirodzene, t.j. bez systematického tzv. 24-hodinového penitencionárneho pôsobenia na odsúdeného ústavom, o čom svedčí aj na tomto mieste krajským súdom opakovane uvádzaná skutočnosť, že po osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia 4.7.2023, odsúdený už dňa 4.12.2023 spáchal rovnaký druh trestnej činnosti (na úseku dopravy), za ktorú ho súd odsúdil a z ktorého výkonu trestu odňatia slobody aktuálne odsúdený žiada o podmienené prepustenie. Je potrebné poznamenať aj to, že v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody je výrazne eliminované riziko možností páchania trestnej činnosti osobami odsúdených, odsúdený A. B. však svojim dlhodobým spôsobom života na slobode preukázal, že v podmienkach mimo výkonu trestu odňatia slobody nedokáže z dlhodobšieho

hľadiska viesť riadny život. Odsúdeným už aj podaná sťažnostná argumentácia o kvalite jeho rodinného zázemia a schopnosti jeho pôsobenia na odsúdeného v prípade jeho prepustenie na slobodu nevykazuje znaky reálnej opory o skutočnosti (spolužitie pred nástupom do výkonu trestu), ktoré by mali byť takto (v prípade pozitívneho rozhodnutia súdu) preukázané. Berúc do úvahy stupeň narušenia odsúdeného (jeho mravný kompas) pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody, súdom určený trest odňatia slobody (výmeru a stupeň zaradenia), pôsobenie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody (napr. žiadna disciplinárna odmena) a najmä nedostatočné rodinné, pracovné a spoločenské zázemie, ktoré by bolo spôsobilé poskytnúť aspoň minimálne záruky úspešného pôsobenia na odsúdeného, sú v príkrom rozpore s odsúdeným písomne, či slovne deklarovanom subjektívnom hodnotení svojej osoby, ako osoby, u ktorej došlo k náprave až do takej miery, že by u neho bolo možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Aj krajský súd je toho názoru, že len plným časovým resocializačným pôsobením na odsúdeného ústavom (výkon trestu má určený do 17.3.2026) budú vytvorené také kvalifikované podmienky, pri ktorých (za súčasnej odsúdeným deklarovanej vôle pokračovať v polepšení sa) je možné dosiahnuť stav jeho prirodzenej (nie nátlakovej) nápravy tak, aby už do budúca žiadnu trestnú činnosť nepáchal.

Krajský súd aj na tomto mieste opakovane nezdieľa názor odsúdeného, že v prípade jeho podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v tomto štádiu výkonu trestu odňatia slobody je od neho možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Ako už krajský súd v tomto uznesení vyššie uviedol, z hodnotenia ústavu je zrejmé, že resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA nepriaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je vysoké. Ide o hodnotenie ústavu vykonané na základe kvalifikačných štandardov skupiny odborných pracovníkov ústavu, ktorí doterajšou systematickou činnosťou (prácou) s odsúdeným dospeli k tomuto konštatovaniu. Na jednej strane je argument (predstava) odsúdeného, na druhej strane odborný (skupinou kvalifikovaných osôb) v hodnotení špecifikovaný argument ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Treba dodať, že už samotný proces ukladania trestu odsúdenému a jeho konečné uloženie v predmetnej trestnej veci, je výsledkom posúdenia trestnej činnosti a osoby odsúdeného tak, aby sa účel trestu v zmysle § 34 Tr. zák. dosiahol. Odsúdenému už bol v prípade ukladania aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody zohľadnený stav, že aj v minulosti po opakovaní uložených trestoch odňatia slobody, menovaný nevedel riadny život a v rovnakej trestnej činnosti pokračoval ďalej, a preto v danom prípade súd v rozhodnutí v pôvodnom konaní vzhladol možnosti nápravy odsúdeného jedine vyslovením o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a nariadení mu nepodmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Takto určený trest odňatia slobody bol ukladán s prihliadnutím na to, že jeho výkonom sa mal dosiahnuť stav nápravy odsúdeného (individuálna prevencia). Ani doterajší výkon trestu odňatia slobody odsúdeným vo výkone trestu, berúc do úvahy stav jeho polepšenia v (vo vynútených) podmienkach výkonu trestu odňatia slobody nie je dostatočným na splnenie účelu trestu, teda dosiahnutie toho, kedy by aj kratším trestom bolo možné očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život (nebude páchať trestnú činnosť). Stupňujúci stav pokračovania v páchaní trestnej činnosti odsúdeným i v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia marením výkonu úradného rozhodnutia (nerešpektovanie zákazu činnosti viesť motorové vozidlá) pri pôvodne uloženom podmienenom treste odňatia slobody za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.1 Tr. zák., v tomto posudzovanom prípade je odzrkadlením stupňa jeho narušenia, na ktoré reagoval súd definovaním takého druhu a výmery nepodmieneného trestu odňatia slobody, ktorého plným výkonom sa má naplniť jeho účel. K sťažnostnej argumentácii odsúdeného, spočívajúcej v tvrdení, že okresný súd sa vôbec nezapodieval možnosťou uloženia mu alternatívneho trestu, krajský súd dodáva, že na úvahy súdu vedené týmto smerom v tomto konaní neboli splnené zákonné podmienky.

Aj keď ÚVTOS Ružomberok, kde si odsúdený trest odňatia slobody aktuálne vykonáva, v rámci písomne vypracovaného hodnotenia na odsúdeného odporučil jeho podmienené prepustenie s probačným dohľadom s uložením obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, a povinnosťou sa zamestnať v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, krajský súd k tomuto poznamenáva, že stanovisko príslušného ÚVTOS, ktoré je obsiahnuté v rámci hodnotenia vypracovaného na odsúdeného, nie je pre súd záväzná. V prípade rozhodovania o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie je súd povinný dôsledne skúmať, či odsúdený spĺňa zákonné podmienky pre podmienené prepustenie a pri rozhodovaní vyhodnotiť všetky relevantné dôkazy tak jednotlivo, ako aj v ich súhrne. Hodnotenie vypracované na odsúdeného je len jedným z dôkazov, ktorý súd hodnotí v rámci rozhodovania o podmienenom prepustení, pričom tento

musí v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotiť nielen jednotlivo, ale aj v súhrne s ostatnými vykonanými dôkazmi (na ktoré krajský súd podrobne poukazuje v tomto uznesení už vyššie).

Na záver krajský súd uzatvára, že tu neboli zistené žiadne také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť (vo finále) vecne správne a zákonné rozhodnutie okresného súdu. Ako už bolo v tomto uznesení podrobne zdôvodnené, podstatným dôvodom, pre ktorý nebolo žiadosti odsúdeného vyhovené je, že u odsúdeného nie je dostatočná záruka, že v prípade podmieneného prepustenia povedie riadny život a viac nebude páchať trestnú činnosť. Na dosiahnutie účelu trestu u odsúdeného je preto potrebné, aby si odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

Pri takto krajským súdom popísanom stave veci ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.